

ומר סבר -

מכדי ראשו²² ורובו ושולחנו עד ארבע אמות - פליגי,
אבל יותר מארבע אמות - דברי הכל כשרה.

מיתבי:

סוכה שהיא גבוהה מעשרים²³ אמה -

פסולה;

ורבי יהודה מכשיר עד ארבעים וחמשים אמה;

אמר רבי יהודה:

מעשה בהילני המלכה בלוד,

שהיתה סוכתה גבוהה מעשרים אמה,

והיו זקנים נכנסין ויוצאין לשם,

ולא אמרו לה דבר;

אמרו לו: משם ראייה?

אשה היתה, ופטורה מן הסוכה!

אמר להן:

והלא שבעה בנים היו²⁴ לה!

ועוד -

כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים!

למה לי למיתני:

ועוד -

כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים?

הכי קאמר להו -

וכי תימרו -²⁵

בניה²⁶ קטנים היו, וקטנים פטורין מן הסוכה,

כיון דשבעה הוו -

אי אפשר דלא הוי בהו חד שאינו צריך לאמו;

וכי תימרו -

קטן שאינו צריך לאמו - מדרבנן הוא דמיחייב,

ואיחייב בדרבנן לא משגחה;

תא שמע:

ועוד -

כל מעשיה לא עשתה אלא על פי חכמים;

בשלמא למאן דאמר:

בשאינן דפנות מגיעות לסכך פליגי -²⁷

ג. דרכה של מלכה לישב בסוכה שאין דפנות מגיעות לסכך, °

משום אורא;
אלא למאן דאמר:
בסוכה קטנה פליגי -²⁸
וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה! ?

אמר רבה בר רב אדא:

לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות.

וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קיטוניות קיטוניות! ?

אמר רב אשי:

לא נצרכה אלא לקיטונית²⁹ שבה;

רבנן סברי -

בניה בסוכה מעליא הוו יתבי,

ואיחייב יתבה בקיטונית³⁰ משום צניעותא,

ומשום הכי לא אמרו³¹ לה דבר;

ורבי יהודה סבר -

בניה גבה הוו יתבי,

ואפילו הכי לא אמרו³² לה דבר.

אמר רב שמואל בר יצחק אמר רב הונא:³³

הלכה:

צריכה שתהא מחזקת ראשו ורובו ושולחנו.

אמר ליה רבי אבא:

כמאן? כבית שמאי! ?

אמר ליה: אלא כמאן?

איכא דאמרי:

אמר ליה³⁴ רבי אבא: דאמר לך מני?

אמר ליה: בית שמאי היא, ולא תזוז מינה.

מתקיף לה רב נחמן בר יצחק:

ממאי דבית שמאי ובית הלל בסוכה קטנה פליגי?

דלמא בסוכה גדולה פליגי,

וכגון דיתבי אפומא דמטללתא,³⁵

ושולחנו בתוך הבית;

דבית שמאי סברי - גזרינן שמא ימשך אחר שולחנו,

ובית הלל סברי - לא גזרינן;

ודיקא נמי דקתני (כאן ב:):

מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית -

בית שמאי פוסלין;

ובית הלל מכשירין;

רש"י

יהודה סבר כו'. וא"ת לרב חנן דמוקי פלוגתא בשאינה מחזקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו הכא כיון דבניה גבה הויא לה גדולה ומורו בה רבנן ומאי ראייה של רבי יהודה (י"ל דשולחנה בתוך הסוכה הגדולה היתה ובניה על השולחן היו יושבין ראשן ורובן ולא כמסובין הן ולא כזקופין) ולי נראה דודאי לרב חנן קשיא והאי תירוץא לרב הונא הוא וכן עיקר דשיעור ראשו ורובו אמרינן לקמן דאינו אלא ז' טפחים ואי אפשר לשבעה בנים בשבעה טפחים: כב"ש. דאי כב"ה לא בעי שולחנו כדלקמן בפרק הישן (כה): ודיקא נמי. גרסינן: ודיקא נמי. כדלקמן בגדולה פליגי והוא יושב על הפתח מבחוץ וראשו מושכב לתוכה ושולחנו לפני גופו בבית: מדקתני. גבי פלוגתא מי שהיה ולא איירי בשיעורא דסוכה:

ומר סבר בכדי ראשו ורובו ושולחנו. וכן ביותר עד ד' אמות פליגי בגובה וטעמא משום צל אבל ביותר מד' לא פליגי דכיון דרויחא איכא צל: מיתבי. להנך אמוראי דפרישו דפלוגתא דמתני' כדמפרש ואזיל: קטן שאינו צריך לאמו. אמרינן לקמן (כה) דחייב לחנכו במצות סוכה: מדרבנן. שהזיקו להרגיל את הקטן למצוה שהוא ראוי לה כדי שיהא מחונך ורגיל למצות: משום אורא. רוח שהוא שולט בה מפני החום: אלא למ"ד בקטנה פליגי. אבל בגדולה אפילו רבנן מורו: וכי דרכה של מלכה. והלא נערוותיה ומשרתיה מסובים עמה: לקיטוניות שבה. סוכה גדולה לבני מסיבת' וקיטונית קטנה בתוכה לצניעות והיא בקיטונית יתבה³⁶ ואע"ג דפסולה לא איכפת לן דאשה פטורה מן הסוכה: ורבי